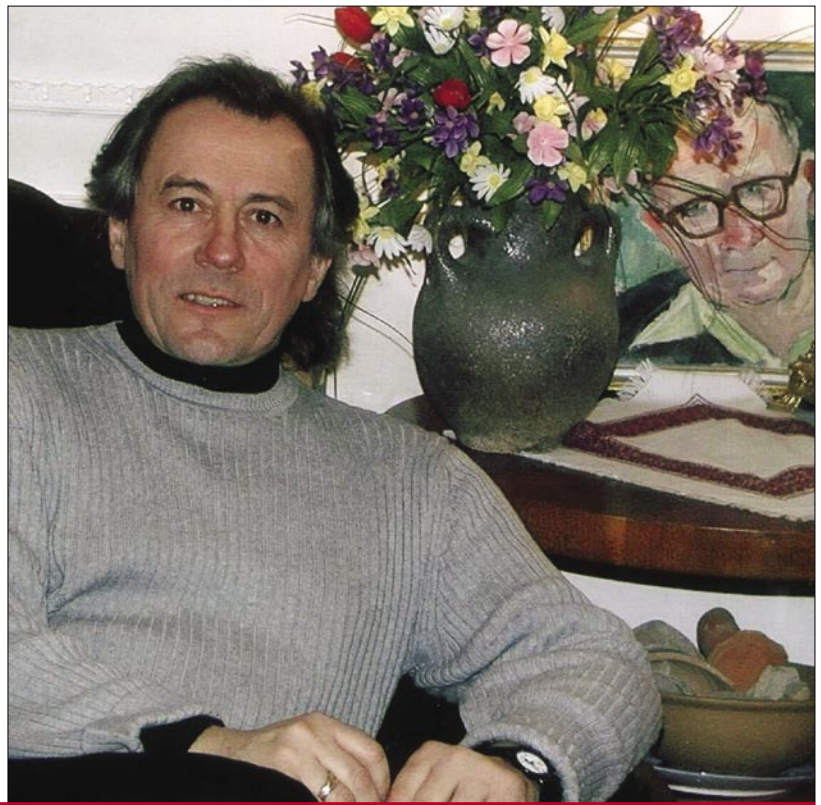

Ім'я співака й композитора Віктора Морозова добре відоме ще з кінця 1980-х – початку 1990-х років. Тоді його пісні були не менш популярними, ніж творчість Василя Жданкіна, "Братів Гадюкіних", сестрички Віки, а театр-кабаре "Не журись", натхненником і учасником якого був Віктор, незмінно збирав аншлаги в залах Львова й України. Нині ж Віктор Морозов найкраще знаний як перекладач, зокрема книжок-бестселерів про пригоди Гаррі Поттера, остання з яких вийшла у світ восени. Тож наша розмова не могла початися інакше, ніж із запитання про цього літературного героя, улюбленця дітей усього світу.

Віктор МОРОЗОВ: Львів мені найближчий

– Пане Вікторе, що Ви відчували, щойно закінчивши переклад останньої книги про Гаррі Поттера?

– По-перше, я дуже радий, що все вдалося зробити вчасно, тобто першими видати переклад цієї останньої частини пригод про Гаррі Поттера. Щоправда, зі зрозумілих причин конкурентного характеру, головне для нас було випередити росіян. Однак, як виявилось, ми взагалі першими у світі випустили у світ переклад останньої частини пригод про Гаррі Поттера. Це підтвердив мені британський журналіст, який пише статтю про книжку Джоан Ролінг. Він сказав, що першим вийшов український переклад, другими були турки, а третіми – росіяни. Це, звісно, дуже приємно.

– А де, в якому місті й місці, Ви перекладали?

– Перекладав я в одному місці – в київській квартирі, яку ми з дружиною та дітьми винаймаємо. Це помешкання міститься на тринадцятому

поверсі висотного будинку. У ньому я мав свій столик і комп'ютер – і там працював над перекладом. У той час навіть жартував, що видавець Іван Малкович не дозволяє мені покидати це місце, поки не закінчу перекладу.

– Пане Вікторе, у Києві винаймаєте квартиру, а де живете постійно?

– У Львові. Тут я придбав квартиру на вулиці Руській, навпроти Успенської церкви. Щоправда, рідко буваємо там, бо дружина працює в Києві, тепер ми частіше живемо саме в столиці.

– Як виглядає львівське помешкання, в якому стилі оформлено його інтер'єр?

– Чесно кажучи, коли я купив цю квартиру, то тамуже все було зроблено. Вона була в чудовому стані, інтер'єр дуже гарний, усе якісно й практично облаштовано. Фактично ми нічого й не змінювали. Щодо стилю, то це, швидше за все, модерн. Усе зроблено зі смаком і водночас практично, продумано до деталей. Отож жити там дуже

Біографія

Віктор Морозов народився 15 червня 1950 р. в м. Кременці на Тернопільщині. Музичну кар'єру розпочав на початку 1970-х рр. у Львові, створивши одні з перших українських рок-груп – "Quo Vadis" (1971 р.) й "Арніку" (1972 р.). Від 1976 р. працював солістом ансамблю "Ватра", а 1979-го – популярної "Смерічки". 1988 р. Віктор став одним із засновників і мистецьким керівником театру-кабаре "Не журись!", у якому авторські пісні поєднували з гострою політичною сатирою. На початку 1990-х рр. разом із гітаристом-віртуозом і композитором Олегом Яремою започаткував новий музично-акустичний проект під назвою "Четвертий кут".

Продовжує виступати сольо, а також із "Четвертим кутом", театром "Не журись!", "Мертвим півнем" і "Батяр-Бендом Галичина". В листопаді 2002 р. вийшов компакт-диск В. Морозова і "Батяр-Бенду Галичина" "Тільки ві Львові" (львівські батярські пісні), а в березні 2003-го – компакт-диск В. Морозова і "Мертвого півня" "Афродизіаки". Нерідко бере участь у складі журі різних українських музичних фестивалів ("Надія", "Мелодія" та інші).

Окрім музичної діяльності, Віктор Морозов відомий і як перекладач. За переклад українською книг про Гаррі Поттера став переможцем конкурсу "Галицький лицар-2003" в номінації "Літератор/письменник року".

Джерело: www.mo-productions.com

зручно й приємно. Немає нічого зайвого, що могло б заважати. Сучасний дизайн квартири доповнюють старі печі, які збереглися в помешканні.

– Ви деякий час жили в Канаді. Як там вирішували квартирне питання?

– Так. У Канаді живуть батьки моєї дружини. Раніше бувало, що ми жили там і по півроку. Тепер їздимо до Канади лише час від часу, щоб провідати батьків дружини.

Коли мешкали в Канаді, у місті Торонто, то не купували помешкання, а винаймали, бо розуміли, що тимчасово там. Коли приїжджаємо в гості, то зупиняємося в будинку батьків дружини.

– Винаймаєте квартиру в Києві, а колись орендували в Торонто. Що можете сказати про ціни тут і там?

– Можу сказати, що ціни в Києві шалено зросли. Тепер навіть на околицях столиці важко взяти квартиру в оренду за 300-400 дол. США на місяць, не кажучи вже про центр.

Ми, наприклад, раніше, 2001 року, орендували помешкання площею приблизно 75 кв. м у самому центрі Києва, біля Бессарабського ринку, за 700 дол. на місяць. Потім нам поступово підвищували ціну, і, врешті, вона сягнула 1000 дол. на місяць. При цьому ми вважали, що це дуже вигідні умови. Потім довелося звільнити цю квартиру, бо на півроку поїхали у Вашингтон, де, до речі, народилися наші діти – доньки Квітослава й Зоряна. Коли ж повернулися до Києва, то розраховували приблизно за таку саму ціну, як колись, або трохи вищу (1200-1500 дол.) знову винайняти помешкання. Однак за той час ціни настільки підскочили, що ми були вра-

жені. Тепер платимо за ту квартиру, де я перекладав останню книжку про Гаррі Поттера, в чотири рази більшу суму, ніж за колишнє помешкання біля Бессарабки. Щоправда, платимо не з власної кишені, оренду оплачує міжнародна фінансова корпорація, в якій працює дружина.

– Що можете сказати про оформлення інтер'єру киявського помешкання?

– Воно теж оформлене в модерному стилі, навіть із певними вкрапленнями стилю техно чи хай-теку. Квартира велика й простора, у ній немає нічого зайвого. Я не люблю нагромодження предметів, якихось деталей. Натомість хочу, щоб усе було зроблено просто й зі смаком.

– Що передусім потрібно для того, щоби Ви почувалися у своїй квартирі затишно, комфортно?

– Найважливіше, щоб усе було продумано, все було на своєму місці, тобто щоби в цьому помешканні було зручно. Люблю також м'які кольори, які налаштовують на відпочинковий лад, створюють затишок. Важливим для мене є також гарний краєвид за вікном, наприклад, щоби було видно захід сонця.

– Пане Вікторе, що Ви вкладаєте в поняття "дім"?

– Беручи до уваги те, що і моє життя, і життя дружини складається з постійних переїздів, то дім – це те місце, куди хотілося б повертатися після кожної подорожі й де можна відпочити душею, відчуваючи затишок. Дім має бути власний, один, повертаючись куди, ти знаєш, що приходиш

додому. А в нашій родині, яка веде ось таке циганське життя, виходить, є декілька домів. Поки що ми навіть не знаємо, де наш справжній дім.

– А як щодо Львова, може, його можна назвати тим домом, який найближчий Вашому серцю?

– Львів, безумовно, мені найближчий. Особливо відчуваю це, коли дивлюся на наше місто з балкону своєї квартири на вулиці Руській. Перед тобою відкривається неймовірно гарна панорама: Успенська церква, ратуша, інші старовинні будівлі. Власне, коли дивлюся на все це, то по-справжньому починаю себе вдома. Саме тут я можу й відпочити, і заспокоїтися.

– Що Ви думаєте про збереження архітектурних пам'яток Львова?

– На жаль, нинішню ситуацію оцінюю негативно. Мені здається, що в центрі зводять надто багато сучасних споруд, які не пасують до старого міста й псують його неповторний вигляд і колорит. Думаю, що треба робити так, аби новобудови вписувалися в стару архітектуру, щоб Львів не втрачав свого характеру, духу, яким він завжди славився і який постійно приваблював сюди гостей із різних куточків світу.

– А де б Ви купили нерухомість у світі й в Україні, якби мали на це кошти?

– У світі, мабуть, на березі океану, де був би простір, спокій, тиша й було чути лише шум хвиль. А в Україні, крім Львова, де вже маю квартиру, напевно, в місті, де я народився – у Кременці. **М**

Розмовляв Тарас РІЗУН

Переклади Віктора Морозова

- 2000 р. - "Алхімік", Пауло Коельо.
- 2001 р. - "Уявлені спільноти", Бенедикт Андерсон.
- 2001 р. - "Вероніка вирішує померти", Пауло Коельо.
- 2002 р. - "Гаррі Поттер і філософський камінь", Дж. К. Ролінг.
- 2002 р. - "Чорт і панна Прим", Пауло Коельо.
- 2002 р. - "Гаррі Поттер і таємна кімната", Дж. К. Ролінг.
- 2002 р. - "Гаррі Поттер і в'язень Азкабану", Дж. К. Ролінг.
- 2003 р. - "Гаррі Поттер і келих вогню", Дж. К. Ролінг.
- 2003 р. - "Гаррі Поттер і орден Фенікса", Дж. К. Ролінг.
- 2004 р. - "Наташі: сучасна світова секс-торгівля", Віктор Маларек.
- 2005 р. - "Чарлі і шоколадна фабрика", Роальд Дал.
- 2005 р. - "Ракета на чотирьох лапах", Джеремі Стронг.
- 2005 р. - "Гаррі Поттер і Напівкровний Принц", Дж. К. Ролінг.
- 2006 р. - "Матильда", Роальд Дал.
- 2007 р. - "Гаррі Поттер і смертельні реліквії", Дж. К. Ролінг.

Пауло Коельо та Віктор Морозов під час зустрічі у Львові.

Неподалік від церкви св. Юра у Львові в кам'яниці, збудованій за проектом архітектора Бауера 1895 р., майже 30 літ прожила видатна українська художниця Олена Кульчицька. Свого часу ця оселя на вул. Листопадового Чину, 7 була не тільки її творчою лабораторією, а й осередком львівського культурного життя. На щастя, не втратила вона своєї мистецької атмосфери й сьогодні, адже тепер тут музей художниці, в якому можна побачити її твори й відчути світлу радість, яка, мабуть, панувала в цьому помешканні частіше, ніж смуток.

Служителька краси

Тоді виник задум створити меблі для міського помешкання в народному стилі. Це мав бути комплект меблів, виготовлений із використанням гуцульських конструкцій та елементів народного мистецтва.

1908 року, успішно склавши іспити, О. Кульчицька закінчила навчання у Відні.

Початок учительської праці

Невдовзі після цього О. Кульчицька отримала посаду вчительки рисунків у приватному ліцеї королеви Ядвіги у Львові. У місті Лева вона жила разом зі сестрою Ольгою в гарному помешканні у знайомих. Батьки передали їм меблі, виготовлені за проектами сестер у гуцульському стилі. Велику їх частину зберегли до нашого часу й експонують у музеї Олени Кульчицької у Львові.

Мандри Галичиною

Життя і творчість О. Кульчицької пов'язані з багатьма містами та місечками Східної Галичини, адже її родина часто змінювала місце проживання: їхала туди, де батько-адвокат отримував роботу. Народилася вона 1877 р. в м. Бережанах на Тернопільщині, а згодом жила в Кам'янці Струмиловій (тепер – Кам'янка Буська), Лопатині, Городку, Косові. Однак головними в її житті стали, безперечно, міста Перемишль і Львів.

Як пише О. Кульчицька у спогадах, 1900 р. її родина переїхала до Львова, де батько отримав посаду радника суду. Жили Кульчицькі тоді на вул. Зиблікевича (тепер – І. Франка), 15. Те помешкання, як згадує О. Кульчицька, було "гарне, вигідне, шастикімнатне з балконом, у новій частині кам'яниці". Облаштовувала житло сестра Олени – Ольга. Зробила це зі смаком, справді по-мистецьки. Відтак воно стало "надзвичайно практичним і гарним". Наприклад, над кімнатою сестер, яка служила спальнею, потрудилася таким чином, що в ній можна було "і працювати, і гостей приймати". Водночас, як згадує О. Кульчицька, вона була настільки затишна й "тепла", "що хотілося в ній бути".

У Відні та Косові

1903 року О. Кульчицька їде до Відня й успішно складає іспити на загальний факультет Віденської художньо-промислової школи. Літні канікули 1904 р. минули в Косові, де батько Олени, Лев Кульчицький, вийшовши на пенсію, придбав будинок. У Косові О. Кульчицька відкрила для себе гуцульське народне мистецтво. І, можливо, саме

Переїзд до Перемишля

1909 року художниця переїхала до Перемишля, де отримала працю в II Державному вчительському семінарі. Спочатку Олена й Ольга жили тут у невеликому помешканні, а згодом, після смерті батька, до них переїхала й мати. Тоді, як згадує О. Кульчицька,

“мешкання поширили ми до двох кімнат, і хоча й було в старій кам'яниці, все ж було сонячне”. Його вікна виходили на центральну площу міста (пл. Ринок, 28). У першій кімнаті була спальня, в якій стояв великий гуцульський ткацький верстат, на якому працювала Ольга.

Друга кімната перемишльського помешкання була дуже великою. В ній приймали гостей, там “концентрувалося... господарство, мистецьке і суспільне життя”.

Перемишльське помешкання дуже подобалося тим, хто бував у ньому. Його інтер'єр облаштували з використанням численних виробів українського народного мистецтва.

Власна оселя у Львові

Вийшовши 1938 року на пенсію, О. Кульчицька переселилася до Львова. Тут купила квартиру на третьому поверсі кам'яниці на вул. Міцкевича (тепер – Листопадового Чину), 7. Вибір місця не випадковий. О. Кульчицька хотіла, щоб її помешкання було поблизу собору св. Юра – осередку українства, символу національного й духовного відродження народу.

Квартира площею 92 м² складалася з чотирьох кімнат (передпокій, вітальня, майстерня, особиста кімната) та кухні. Остаточо Олена, Ольга та їхня мати переїхали в нове помешкання влітку 1939 р. Щоправда, того ж року мати померла, а наступного не стало й Ольги. О. Кульчицька залишилася в оселі сама. Тут вона прожила аж до смерті. Нині в цьому помешканні – Художньо-меморіальний музей Олени Кульчицької.

Оскільки збереглося доволі багато меморіальних речей, вдалося з великою імовірністю відтворити інтер'єр цієї львівської оселі мисткині. Зокре-

ма, тут багато дерев'яних меблів, які гуцульські майстри виготовили за її проектами в 1903-1907 роках і котрі перевезли до Львова з перемишльської квартири О. Кульчицької. Це і ліжка, і крісла, і шафи, і мисник із шафками, і дзеркало, і багато ще чого. Вони і гарні, і водночас функціональні. Характерна риса цих виробів – їх модерна форма, поєднана з елементами народного, зокрема гуцульського, декору, що було притаманним для тогочасного напрямку в мистецтві – українського модерну.

Захоплення всім народним стало основою творчості художниці в галузі ужиткового мистецтва, зокрема, в проектах одягу, жіночих прикрас та аксесуарів, меблів, шпалер, килимів. Цікавим у цьому контексті є збережений досі орнаментальний декор над вікном М. Скорика в м. Самборі, який спроектувала художниця, та й, зрештою, інтер'єр львівської оселі художниці. Фактично О. Кульчицька була першопрохідцем у сфері українського дизайну. Після неї справу підхопили та продовжили Павло Ковжун, Святослав Гординський, Микола Бутович та ін.

Одна з кімнат помешкання Олени Кульчицької служила їй майстернею. І нині тут є її мольберт, на якому – портрет художниці, що немовби й не покидала своєї домівки.

Унікальними прикрасами є килими, які за її проектами виткала сестра Ольга на ткацькому верстаті, що його, до речі, досі можна побачити в експозиції музею. Це, зокрема, килими “Богородиця з ангелами”, “Олені” (на стінах) і “Сірий” (на підлозі). Не менш майстерними є й такі елементи інтер'єру, як покривало на ліжка, настільник і віконні завіси, нові різьблені карнизи, які, за ескізами художниці, виконав старший викладач Львівської академії мистецтв В. Іванишин.

Ті, хто були поруч

У Львові Олена Кульчицька велику моральну підтримку одержувала від відомого графіка Василя Касіяна, який дуже високо цінував її творчість. За його сприяння, вона 1945 року отримала звання заслуженого художника УРСР і посаду професора на кафедрі оформлення книги поліграфічного інституту.

У домівок Олени Кульчицької у Львові також бували: І. Свенціцький та його доньки Віра й Марія, О. Дучимінська, Н. Семанюк, І. Гургула, С. Таранушенко, М. Батіг, М. Моздир, З. Кецало та інші. Домашньою господаркою в 1950-1960-х роках художниці допомагали займатися сестра-василянка Кипріяна та пані Рузя.

Дім, де живе краса

Ще за життя Олена Кульчицька дуже хотіла, щоби згодом у цьому помешканні зробили музей. Про це вона писала в спогадах. Відтак усю спадщину заповіла українському народові в особі Львівського державного музею українського мистецтва (колись і тепер – Національний музей у Львові).

Після смерті художниці, 1967 року, постановою Львівської міської ради було вирішено зробити в помешканні О. Кульчицької музей. 21 квітня 1971 року він відчинив свої двері для відвідувачів. Відчинить їх – і Вам відкриється світлий і прекрасний світ Олени Кульчицької, людини, яка все своє життя служила красі. **М**

**Любов КОСТЬ, Тарас РІЗУН
Світлина Ольги СМАЧНОГО**

Там, де живуть КНИЖКИ

Знайти в помешканні місце для бібліотеки – справді проблема. Надто якщо йдеться про малогабаритні квартири. Інше питання – як оформити кімнату чи куток, де зберігають книжки?

У пошуках спокою

Ритм життя настільки шалений, що просто поглинає нас, перетворює на роботів. Однак людина – не автомат, їй потрібен вільний час, відпочинок, можливість розслабитися. Більшість із нас шукає спокою вдома. Одні – на канапі перед телевізором. Для цього в помешканні обладнують спеціальні кутки, головну роль у яких відіграють великі сучасні телевізори й не менші, м'які та зручні канапи й фотелі. Інші полюбляють поговорити з рідними чи друзями за великим столом, який ставлять у спеціально відведеній для цього кімнаті. Та є серед нас і ті,

хто просто не уявляє дозвілля без доброї книжки та музики. Власне, остання категорія людей відводить удома одну з кімнат (якщо це дозволяють розміри квартири) чи якийсь її куток під бібліотеку.

Книжки і музика

У такому приміщенні домінують книжки, для яких, якщо приміщення просторе, можна замовити спеціальні шафи чи стелажі. Крім того, тут обов'язково розміщують невеликі полицки (можуть бути висувні) для компакт-дисків, адже збірка му-

Багато вільного простору, добра акустика, велика бібліотека, чимало місця для додаткових меблів – усе в цій кімнаті допомагає розслабитися та насолоджуватися читанням або музикою.

зичних записів нерідко може бути не меншою, ніж бібліотека.

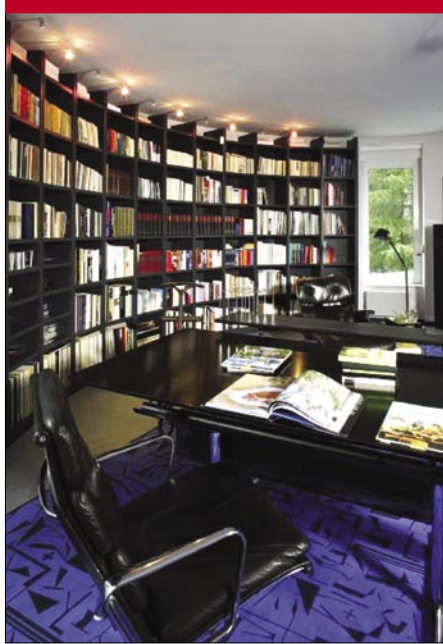
Інших меблів у таких кімнатах переважно небагато. І якщо це велике приміщення, тут залишається чимало вільного місця, а отже, можна поставити бюро (час від часу кімнату можна використовувати як робочий кабінет), кілька фотелів, невеличкі столики та лампи. Добре, коли додаткові меблі виготовлено з легких матеріалів, наприклад, металевих трубок, тоді за потреби ці предмети легко переставляти.

Коли не вистачає місця

Безперечно, коли йдеться про обладнання в помешканні бібліотеки, основною є проблема місця. У великій оселі для книжок, зрозуміло, можна виділити цілу кімнату, яка стане повноцінною бібліотекою. А от у маленьких квартирах, як завжди, треба "викручуватися".

Допомогти в цьому можуть дизайнери. Здебільшого кожен із них має безліч ідей щодо розміщення бібліотек, і залежать ці варіанти

Верхні полиці освітлено галогенними лампами. Вони полегшують пошуки потрібних книжок і створюють приємний, відпочинковий настрій.

передусім від габаритів та особливостей вашої домівки. Та яким би не було архітектурно-дизайнерське рішення, слід пам'ятати, що меблі для книжок не можуть бути випадковими чи будь-якими. Навпаки, вони повинні органічно вписатися в інтер'єр помешкання, стати його інтегральною частиною. Між ними й потребами мешканців квартири повинен існувати логічний зв'язок.

Часто для книжок проєктують і виготовляють спеціальні шафи. Нині вони здебільшого вирізняються простою дизайну. Виробляють їх із дерева, плит або металу, нерідко використовують полиці зі скла. У шафах секції з дверцятами можуть "співіснувати" з відкритими полицями як для книжок, так і для декоративних елементів, фотографій тощо.

Однак, щоби зекономити місце, нині все частіше замовляють стелажі для книжок. Їх, як і шафи, виготовляють із дерева, плити, металу. Дуже модними вважають каркаси з хромованої або матової сталі, алюмінію.

Буває, що найефективнішим рішенням є система полиць, "утплених" у гіпсокартонних перегородках або розміщених у різноманітних нішах, заглибленнях. Деколи бібліотеку "поселяють" у коридорі, якщо він великий і книжки нікому там не заважають.

Нерідко сучасні дизайнери використовують і такі конструкції для книжок, як металеві стінки з ді-

рочками що два сантиметри, крізь які просовують кріплення, – полиці різних форм і розмірів із ними можна розташувати практично в будь-якому місці.

Отже, нині ймовірні книжкові полиці фактично довільних форм і конфігурацій, що дозволяє пристосовувати їх до будь-якого приміщення.

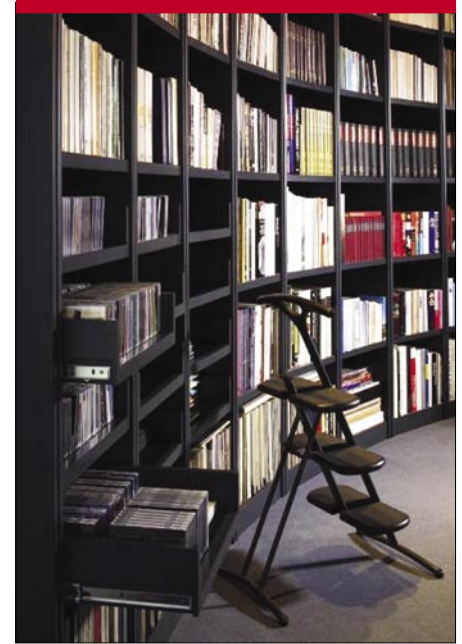
Книжка: немодна чи безсмертна

Розмірковуючи над облаштуванням домашніх бібліотек, варто згадати про такі сучасні тенденції розвитку суспільства, як масова комп'ютеризація, загалом наступ новинок технічного прогресу на традиційні види передачі інформації. Адже дуже часто сьогодні можна почути думку, що дні книжки полічені, що ось-ось вона зовсім зникне, поступившись місцем Інтернету, телебаченню, аудіокнижкам тощо. Якоюсь мірою, як твердять фахівці, це відобразилося й на тенденціях розвитку меблево-дизайнерської галузі. Зокрема, на Заході нині частіше розробляють проєкти меблів для комп'ютерів і компакт-дисків, аніж для книжок. Архітектори також не надто переймаються тим, щоб у будинку була кімната для бібліотеки. Вони краще спроектують декіль-

На полицях – книжки та компакт-диски. Щоби взяти ті з них, які стоять найвище, зручно користуватися бібліотечною драбинкою, яку виготовлено з легких матеріалів.

Дуже зручно й оригінально в цих меблях зроблено сховки для компакт-дисків. Це висувні полочки, настільки глибокі, що диски можна ставити у два ряди.

ка спалень, додаткову ванну чи білярдну, ніж бібліотеку. Можливо, це справді наслідок того, що книжка здає позиції, не витримуючи конкуренції з технічними новинками.

З іншого боку, незважаючи на прогнози, які, до речі, звучать не перший рік, книжка ще не зникла. А отже, не зникли й ті, хто любить і цінує книжки. І це зрозуміло та цілком природно. Адже потримати в руках книжку, почитати її в затишку та спокої, поринути в роздуми про прочитане та читати книжку з монітора комп'ютера чи слухати з компакт-диска – не одне й те саме. Немає сумнівів, завжди будуть люди, які не захочуть позбавляти себе радості спілкування з книгою. І вона, найімовірніше, існуватиме паралельно з новітніми технічними засобами та залишатиметься дуже важливим елементом людського життя. А відтак бібліотеки не зникнуть із наших домівок, а головне – й далі пануватиме відповідне ставлення до книжок як до джерела інформації, естетичної насолоди, духовності й мудрості.

Адже помешкання без книжок навіває сум, видається порожнім. І навпаки – бібліотеки, які ми чи ще наші предки збирали впродовж років, оживляють його, еднають нас із попередніми поколіннями, з минулим... Тож де б ми не жили, не забуваймо відвести в наших оселях місце для книжок. **М**

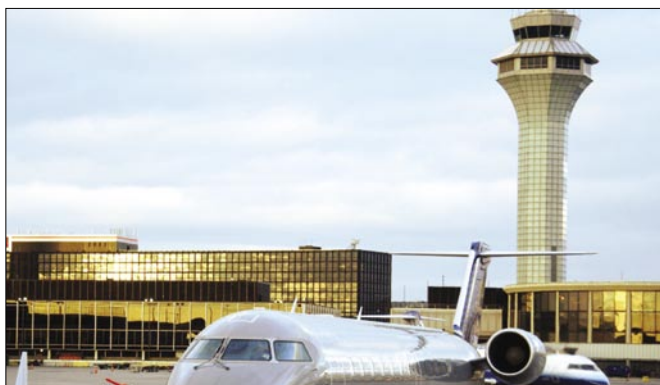
Найбільші аеропорти світу

Мільйони людей, подорожуючи, користуються авіаційним транспортом. Це дає змогу зекономити час, не відстати від шаленого ритму сучасного життя. Перше, що бачать пасажирів повітряних суден, прибуваючи в якусь країну, – аеропорти. Нині ці «ворота» держав вражають своїми масштабами та виглядом. У найбільших сучасних аеропортах, які щороку приймають і відправляють мільйони пасажирів, є все: починаючи від крамниць і кафе та закінчуючи готелями й лікарнями. До вашої уваги лідери за розмірами й обсягами перевезень.

“Гартсфілд-Джексон” (м. Атланта, штат Джорджія, США)

Один із найбільших аеропортів світу та США завдячує свою назвою двом колишнім мерам Атланти – Вільямові Гартсфілду та Мейнардові Джексо-ну. 2005 р. він обслужив майже 86 млн. пасажирів. За цим показником “Гартсфілд-Джексон” постійно конкурує з чиказьким “колегою” – аеропортом “Чикаго-О’Гара”. Має п’ять злітних смуг. Відкрили його 1926 р.

“Чикаго-О’Гара” (м. Чикаго, штат Іллінойс, США)

Розташований за 27 км на північний захід від центру Чикаго. Його назвали на честь американського військового пілота Едварда “Бутча” О’Гари. 2005 р. в аеропорту здійснили 972 246 авіаоперацій. Впродовж 2006-го “Чикаго-О’Гара” обслужив понад 76 млн. пасажирів.

Гонконгівський аеропорт (Китай)

Найбільший у світі Гонконгівський аеропорт збудував знаменитий британський архітектор лорд Норман Фостер 1998 р. З ілюмінатора літака ця споруда схожа на велетенського птаха, крила якого турботливо вкривають частину теренів Гонконгу (площа – 54 га), а дзьоб простягнутий уздовж берегової лінії.

Це цікаво

Першими місцями, які пристосували для приземлення літаків, були ґрунтові чи трав’янисті поля. Одним із таких став аеропорт “Тальєдо” в Мілані, який відкрили 1910 р. Багато аеропортів з’явилося під час Першої світової війни. Після неї чимало з них перетворили на цивільні. Одним із перших таких летовищ був аеропорт “Бурже” біля Парижа. Перший аеропорт із пасажирським терміналом, призначений суто для цивільної авіації, збудували 1922 р. в Кенігсберзі (тепер – Калінінград) у тодішній Німеччині.

Найскладнішим для зльоту повітряних суден вважають аеропорт Бангда в Тибеті, який розташовано на висоті 4,4 тис. м над рівнем моря в “оточенні” гір.

Авіакомпанія “Kastrup” у Копенгагені – один із найстаріших цивільних транспортних вузлів світу (засновано 1925 р.).

Із 20 найбільших аеропортів світу (пасажирообіг понад 20 млн. осіб) 12 розташовані в США.

Найбільшим у Південно-Східній Азії є міжнародний аеропорт столиці Таїланду – міста Бангкок. Щодня тут приймають 800 рейсів.

У Дубаї (Об’єднані Арабські Емірати) з 2005 р. зводять аеропорт, який після закінчення будівництва стане найбільшим у світі. 2007-го уряд офіційно назвав його – Міжнародний аеропорт “Аль-Мактум”. Щороку обслуговуватиме 120 млн. пасажирів. Вартість його спорудження – 8 млрд. доларів США. За площею майбутній аеропорт дорівнюватиме лондонському “Гітроу” та чиказькому “О’Гара” вкупі. За іншими даними, найбільшим у світі стане пекінське летовище, у якому до початку Олімпійських ігор 2008 р. мають намір збудувати п’ятий термінал. ☑

Лондонський аеропорт "Гітроу" (Великобританія)

Цей аеропорт (один із п'яти) британської столиці — найбільший у Європі за обсягом пасажиропотоків. Розташований за 24 км на захід від центру Лондона. 2005 року обслужив майже 68 млн. пасажирів. "Гітроу" пропонує сполучення з понад 90 країнами світу. Щодня звідси здійснюють близько 1250 польотів. Тут працюють понад 70 тис. осіб. В аеропорту — чотири термінали. 2008-го мають намір відкрити п'ятий.

Токійський аеропорт "Ханеда" (Японія)

2005-го цей аеропорт надав послуги понад 63 млн. пасажирів. Його збудували 1931 р. До 1978-го він був єдиним аеропортом, який функціонував у японській столиці.

Міжнародний аеропорт Лос-Анджелеса (США)

Це найбільший аеропорт на західному узбережжі США. Він розташований за 25 км від центру Лос-Анджелеса. Офіційно його відкрили 1937 року. Має вісім терміналів. 2003-го обслужив майже 55 млн. пасажирів.

Аеропорт "Даллас-Форт Ворс" (США)

Цей аеропорт розташований між містами Даллас і Форт Ворс у штаті Техас (США). 2005 року він прийняв понад 59 млн. пасажирів.

Аеропорт Франкфурта-на-Майні (Німеччина)

Це найбільший аеропорт Німеччини. Відкрили його 1936 року. Лето-вище є першим у світі за кількістю міжнародних рейсів. Окрім того, його вважають найшвидшим в обслуговуванні пасажирів.

Паризький аеропорт ім. Шарля де Голля в Руасі (Франція)

Найбільший аеропорт у Франції розташований в північно-східній частині Парижа, яка називається Руасі. Ці «повітряні ворота» французької столиці щороку обслуговують близько 56 млн. пасажирів. 23 травня 2004 року впав фрагмент даху нового терміналу 2E, тоді загинули чотири особи. Замість цього, неправильно збудованого терміналу, 2008 року мають спорудити інший.

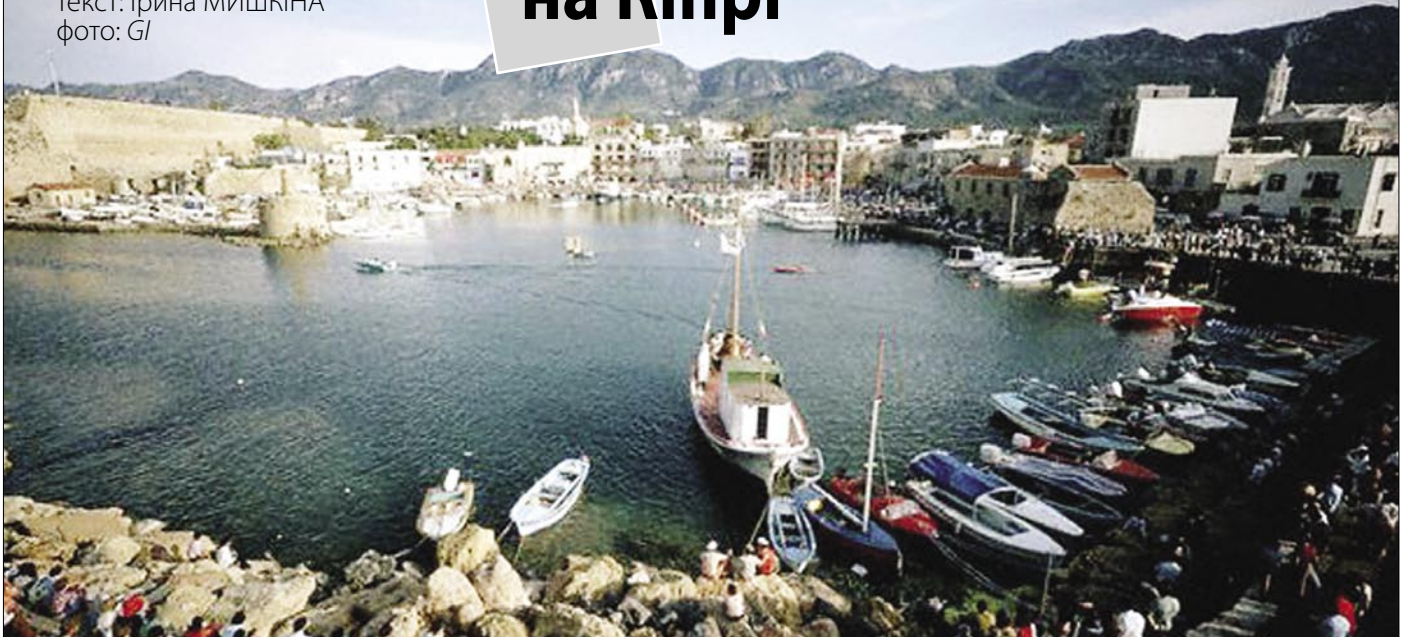

Аеропорт Амстердама "Схіпол" (Нідерланди)

Найбільший міжнародний аеропорт у Нідерландах розташований на південний захід від Амстердама. Збудували його 1917 р. 2006-го він надав послуги понад 46 млн. пасажирів. В аеропорту — шість злітних смуг. Заплановано збудувати сьому.

Модні інвестиції на Кіпрі

текст: Ірина МИШКІНА
фото: G/

Останнім часом модно та, зрештою, вигідно купувати нерухомість на Кіпрі. Таке вкладення грошей вважають непоганими інвестиціями.

Іще в 1990-х громадяни колишнього Союзу полюбили Кіпр за те, що він був дуже вигідною офшорною зоною. Натомість нині, після вступу Кіпру в Євросоюз, стало очевидним, що вкладення грошей у нерухомість у цій країні може бути не менш цікавим, зокрема з погляду бізнесу.

Аби розумно та правильно вкласти гроші, з упевненістю в їхній захищеності, необхідно з'ясувати нюанси законодавства держави, в якій має намір здійснити покупку. Кіпр у цьому сенсі – «скринька із секретом», оскільки тут не один, а відразу три способи стати легальним власником нерухомості.

І ціни на житло на Кіпрі – найрізноманітніші, до того ж відрізняються, зважаючи передусім на те, де розміщено об'єкт нерухомості. Наприклад, апартаменти площею до 50 «квадратів» у Пафосі чи Айя-Напа коштують від 50 до 60 тис. євро. А вартість вілли в Лімасолі «стартує» зі 150 тис. євро.

Зазвичай пишуть: щоби придбати нерухомість на Кіпрі, іноземцям слід отримати дозвіл від ради міністрів. Чи це справді так? Виявляється, не завжди. Хоча про все за порядком.

Довго, нудно, але законно

Острівна держава Кіпр хоча й була британською колонією, однак не перейняла імперського стилю поведінки. У Британії нерухомість юридично доступна всім, а за ціною – аж ніяк не кожному, навіть якщо брати до уваги тільки дуже заможний людей. Натомість на Кіпрі все навпаки: ціни неймовірно доступні, а ось законодавство воістину «драконівське».

Наприклад, громадяни інших держав можуть володіти на Кіпрі лише чимось одним: квартирою, будинком на ділянці завбільшки до 2,6 тис. м² або територією такого самого розміру.

Окрім цього, щоб одержати «титул» (приблизно те саме, що й наше свідоцтво про право власності, яке підтверджує ваші права на нерухомість) на Кіпрі, іноземці повинні попередньо отримати схвалення ради міністрів.

Для цього необхідно заповнити й подати форму заяви на розгляд ради міністрів або органів місцевого управління району, на теренах якого розміщено об'єкт нерухомості. При цьому від вас можуть вимагати інформацію та документи:

- письмове підтвердження з банку або від аудитора про вашу фінансову спроможність (як правило, це інформація про річний дохід і заощадження);
- банківську виписку про стан рахунка;
- лист від роботодавця, який підтверджує вашу посаду та розмір заробітної плати;
- документи, що підтверджують ваш професійний статус, наприклад, копії дипломів, сертифікатів тощо;
- документи, які підтверджують наявність нерухомості, акцій, облігацій, які належать вам в іншій країні.

За таких умов передачу власності від покупця до продавця здійснює земельний департамент Кіпру. Звернутися туди може сам покупець або за дорученням третя особа, яку він призначив (найчастіше ріелтер).

За законом, усю власність на Кіпрі слід зареєструвати в земельному департаменті. Це своєрідний спосіб захистити право власності покупця, оскільки після реєстрації нерухомість не можна перепродати або перебудувати без його письмової згоди. Видаючи титул власника, ім'я покупця реєструють в урядовому архіві, документи котрого цілком конфіденційні, їх не публікують за жодних обставин, і ніхто не має доступу до них.

Тільки-но власність зареєстровано на ім'я покупця, він/вона набуває право продати її або передати

у спадок. Як правило, якщо з документами все гаразд, то отримання титулу триває три-чотири місяці.

Швидко й легально

Хоча, як вважають деякі ріелтери, іноземцям не обов'язково отримувати титул. Тим паче, можна одержати лише один такий титул на сім'ю. За словами спеціалістів, звичайного письмового договору купівлі-продажу, який складено за допомогою доброго фахівця, цілком достатньо, щоб оформити угоду.

Адже оформлення договору купівлі-продажу – це, з одного боку, достатній крок для купівлі нерухомості на Кіпрі, а з іншого – він робить покупця менш юридично захищеним, аніж титул.

Цей варіант доцільний, якщо рада міністрів відхилила заяву покупця. Юристи радять передбачити ймовірність такого інциденту в пунктах договору, хоча це нетиповий випадок – рада міністрів відмовляє в реєстрації титулу вкрай рідко.

Законно й дешево

І, нарешті, існує третій варіант: купити фірму на Кіпрі та придбати нерухомість на неї. Це надає юридичну захищеність, спрощує процес і дозволяє зекономити на податках. Що доволі важливо, оскільки цього року питання про надмірне оподаткування нерухомого майна порушувала навіть Кіпрська асоціація власників нерухомості. Її керівник Джордж Строволідіс вважає, що на його батьківщині податки на нерухомість – одні з найвищих у Європі. За словами кіпріота, високі податки змушують деяких домовласників ухилятися від їх сплати.

Загалом усім іноземцям дозволено купувати службові приміщення для бізнесу, якщо ті не мають судимостей у своїй країні або на Кіпрі та володіють коштами, достатніми для життя на острові. Приблизно 12 тис. кіпрських фунтів річного доходу на двох цілком достатньо. Зрозуміло, що йдеться не про компанії з "підмоченою" репутацією.

Як бачите, на Кіпрі передбачили варіанти для всіх: для законослухняних і не дуже, для багатих і незаможних. Залишається лише вибрати житло своєї мрії – й укласти договір.

Республіка Кіпр – держава, розташована на однойменному острові в східній частині Середземного моря.

Назва Кіпр походить від грецького слова "кіпрос", що означає "країна кипарисів". Площа острова – 9251 км².

Кіпр отримав незалежність від Великої Британії 1960 р. Після сутичок між турками та греками в грудні 1963-го перші не беруть участі в роботі палати представників, ради міністрів й інших державних органів Республіки Кіпр.

1974 р. Туреччина окупувала північну частину Кіпру, відтоді острів розділений на турецько-кіпрську (Турецька республіка Північний Кіпр) і греко-кіпрську частини (Республіка Кіпр). Офіційно весь Кіпр увійшов до Європейського Союзу 1 травня 2004 р., але фактично кордон ЄС пролягає вздовж "зеленої лінії", що розділяє грецьку і турецьку частини Кіпру.

Клімат Кіпру – субтропічний середземноморський.

Чисельність населення Кіпру – 736,6 тис. осіб. Столицею Кіпру є Нікосія, яка розділена на дві частини: грецьку і турецьку. Основні релігії – православне християнство й іслам. Офіційні мови – грецька і турецька. Громадянам більшості держав Європи, зокрема України, не потрібно оформляти візу для в'їзду в Республіку Кіпр. Національною валютою Республіки Кіпр є кіпрський фунт. Це стабільна валюта, її курс: 1 кіпрський фунт дорівнює 2 доларам США. Перехід на євро заплановано з 1 січня 2008 р.

Особисті якості людей, які народилися в рік Щура

У рік Щура народилося багато відомих людей, особливо митців: письменників, композиторів, музикантів. Подарував цей рік також і багатьох визначних політичних діячів. Не сумніваємося, що за кілька років їх список поповниться.

Вогняний Щур (1936, 1996 роки народження)

Гасло цих людей: "Пристрасть і неприборканість". Вони – великі ентузіасти, їх легко залучити до будь-якої справи. До того ж охоче беруть на себе обов'язки лідера (щоправда, не завжди добре виконують їх). А от прощатися з лідерством їм важко, бо не люблять підкорятися чужим наказам. Ці люди розповідатимуть вам про неймовірні перспективи, а коли всі візьмуться за справу, можуть усе кинути та працювати над чимось іншим. **М**

Залізний Щур (1900, 1960 роки народження)

У цих людей різкий характер, пальця в рот їм не клади – відкусять. Усього, що "погано лежить", не оминають увагою. Швидко рахують і блискавично аналізують ситуацію, завдяки цьому чудово працюють як фінансисти, біржові маклери. Однак дуже часто їх хвилюють надумані проблеми, безпідставні страхи, які можуть стати реальністю лише тому, що люди забагато думають про це. **М**

Земляний Щур (1948, 2008 роки народження)

Земляні Щури твердо стоять на землі й тримаються свого дому. Ці люди прагматичні, врівноважені, не схильні до ілюзій і не намагаються посісти вище місце, ніж інші. Вони повільно, невтомно працюють, намагаються розбагатіти, але не ризикують, на відміну від представників інших щурячих стихій. І не сумнівайтеся – домагаються поставленої мети. **М**

Деревний Щур (1924, 1984 роки народження)

Вони привітні до людей, ніколи не задирають носа, проте охоче користуються слабостями друзів. Швидко та спритно використовують сприятливі нагоди. Ці люди розумні, але іноді великою мірою циніки, які не перебирають засобами, вирішуючи свої проблеми. Щоправда, до власних недоліків ставляться з гумором, що допомагає їм у житті. Бувають успішними акторами, письменниками, художниками. **М**

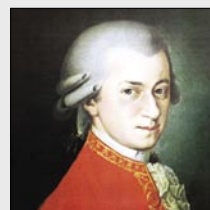
Водяний Щур (1912, 1972 роки народження)

Немає Щура мудрішого й енергійнішого за Водяного. Такі люди широко мислять і вміють переконувати співрозмовників. Вони здібні в найнесподіваніших сферах. Як правило, це популярні особистості, які привертають до себе увагу й не можуть жити без цього. Боячись утратити популярність, здатні на непередбачувані вчинки. Однак можуть бути й просто енергійними, веселими та обдарованими... **М**

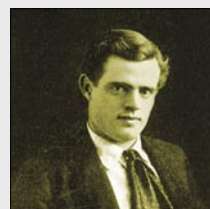
Вільям Шекспір
(1564–1616) –
англійський поет,
драматург, актор.

Вольфганг Амадей Моцарт (1756–1791) –
великий австрійський
композитор, органіст,
диригент.

Джек Лондон
(1876-1916) –
американський
прозаїк, новеліст,
публіцист.

Луї Деніел Армстронг
(1901-1971) –
американський
музикант, один з
найкращих джазових
виконавців світу.

Вацлав Гавел
(народився 5 жовтня
1936 року) – останній
президент
Чехословаччини й
перший президент
Чехії.

**Його Королівська
Високість Чарльз,
принц Уельський**
(народився
14 листопада 1948 р.) –
спадкоємець
британського престолу.

Юлія Тимошенко
(народилася
27 листопада 1960
року) – український
політик, лідер Блоку
Юлії Тимошенко.

Овен

Рік Земляної Миші (Щура) для Овна стане нагодою реалізувати свої давні мрії. Забудьте про невпевненість, просто намагайтеся кожну справу доводити до кінця. Доцільно робити невеликі, але впевнені кроки, не хапайтеся за багато справ одразу, діяти поступово й точно. Наступний рік буде для Вас стабільним і, можливо, не таким багатим на події. Тому не забувайте про відпочинок і частіше проводьте вільний час на природі. Матимете добру нагоду розпочати займатися спортом і поліпшити своє здоров'я.

Телець

Наступного року добре було б вирішити свої особисті проблеми. Якщо щось не гаразд у бізнесі чи нарікаєте на здоров'я, знайте – це все не до кінця зрозумілі стосунки з найближчим оточенням. Не бійтеся бути щирими наступного року – й побачите результат. Не зайве зменшити темпи, більше уваги приділити сім'ї чи коханій людині. Прийдешній рік, можливо, й не принесе прориву в бізнесі, зате матимете всі можливості гармонізувати стосунки з рідними та насолоджуватися сімейною ідилією.

Близнюки

Якщо бракує адреналіну, то наступний рік – Ваш! Близнюкам щаститиме в усіх справах, які вимагають ризику, концентрації уваги. Не розмінюйтеся на дрібниці, 2008-й – рік масштабних рішень. Хочете започаткувати бізнес? Зробіть це! Прагнете оформити стосунки з коханою людиною? Тоді не марнуйте часу! Щаститиме тільки тоді, коли будете щедрими та великодушними щодо інших. І можете не стримувати позитивних емоцій – упродовж 2008-го Вас оточуватимуть люди, які захоплюватимуться цією рисою.

Рак

Для Раків наступний рік – період стабільності й розвитку. Існує певна небезпека стати трудоголіком чи дещо зашкодити здоров'ю, тому працюйте, але в міру. Не бійтеся делегувати повноваження, довіряти іншим. Вам постійно необхідно буде доводити свою першість чи профпридатність, тож не забувайте поглиблювати знання та здобувати нові навички. Чудовий рік для кар'єри чи інвестицій. І головне – не забувайте про приватне життя, розваги та сім'ю.

Лев

Сміливо можете реалізовувати масштабні проекти. Проте не варто плисти проти течії: якщо не впевнені в силах чи бракує засобів, ліпше почекати, адже наступний рік минатиме за принципом "пан або пропав". Якщо ж уже довго виношували якийсь план, готувалися до певних змін у житті чи бізнесі, тоді варто діяти. Але активно, навіть трохи агресивно, покладаючись на інтуїцію та досвід. Якщо Ви лідер, то сміливо ведіть за собою. Вам повірять. В особистому житті багатьох очікує випробування, тому терпляче й уважно ставтеся до своїх «половинок» – і все буде добре.

Діва

Варто вичекати наступний рік, не поспішаючи з доленосними рішеннями. Головне – не забувати про своє здоров'я. Прийдешній рік сприятливий для творчих Дів. Тому сміливо організуйте мистецькі виставки, концерти, пишть художні твори та полотна, розробляйте стильні речі. Чимало митців отримають визнання. Підприємцям бажано ліпше загальмувати з важливими інвестиціями – відкласти їх на друге півріччя.

Терези

Ваш найуспішніший період наступного року – весна. Улітку ймовірна смуга невпевненості в силах чи у правильності попередніх рішень, однак не піддавайтеся депресії. Ліпше відійдіть від справ і перепочиньте. Восени віра в себе повернеться, також слід очікувати приємних сюрпризів. Варто якнайчастіше бувати на природі й купувати квіти.

Скорпіон

Цього року Вам інколи здавалося, що всі зусилля – марні, що Вас не цінують на роботі, що все не як слід. Наступного року відбудеться прорив! Зрозумієте, що Ваші зусилля працюють на Вас, що Ваш досвід і вміння потрібні багатьом. Проте будьте уважними до деталей, адже не виключено, що важливий договір опиниться під загрозою зриву через елементарне незнання звичок партнера. Наступний рік – добра нагода змінити імідж, "потусуватися" у вищих колах.

Стрілець

Закоханим варто діяти сміливіше. Наступний рік буде сприятливим для шлюбів і народження дітей. Слід остерігатися конфліктів чи участі в судових справах. 2008-й не стане роком Вашої ініціативи, тому доцільно сповідувати давню істину: не пхатися поперед батька в пекло. Просто виконуйте свої обов'язки, будьте в родинному колі. Не відкладайте своїх справ, не влазьте в борги, бо цим можуть скористатися конкуренти й недоброзичливці. Наприкінці року побачите результат такого розважливого життя.

Козеріг

Вам спокій лише сниться. Вже в перші дні року виникне стільки ідей і отримаєте стільки пропозицій, що лише аналіз їх забере купу часу та зусиль. Пильнуйте – відділяйте зерно від половини. Тільки деякі із цих пропозицій і думок виглядатимуть реалістично та перспективно. А от їх варто негайно реалізовувати. Не бійтеся самостійно підбирати команду для цього, саме наступного року зможете утвердитися як лідер. Головне, що мусите зробити, – навчитися розподіляти свій час. Не зайвими будуть бізнес-тренінги й інші навчальні курси. Вас оточать нові люди, хтось із них може стати Вашим супутником життя.

Водолій

Водоліям із низькою самооцінкою, незадоволенням власним становищем у суспільстві треба все змінювати. Рік Земляної Миші сприятиме цьому. Переінакшувати дозволено буквально все: місце праці, професію, місце проживання, імідж. Не бійтеся цих перетворень, навіть якщо спочатку не відчуватимете переваг або й зауважите регрес. Це тимчасово, уже за місяць-другий зрозумієте: рік Щура підносить Вас на нові висоти. Проте уважно проаналізуйте свої здібності, схильності, бажання, дослухайтеся до порад близьких.

Риби

Ваше гасло на наступний рік: "Тихіше їдеш – далі будеш". 2008-й не буде для Риб легкою прогулянкою, тому головне – не поспішати. Зберігайте спокій – і все складеться якнайкраще. Ваш стиль життя наступного року – типово міщанський: сумлінне виконання щоденних обов'язків, родинні радощі, відпочинок. У житті не буде різких перепадів, тому отримаєте дещо мало вражень. Щоби це компенсувати, вивчіть іноземну мову, танці тощо.

Людина з бару

Колись професія бармена була огорнута кримінальним туманом. Нові часи зробили її масовою, проте не позбавили присмаку кримінальності й двозначності.

Олег, за освітою інженер-механік, працює барменом уже понад рік. “Барменом став випадково, пощастило. Після закінчення політехнічного мав два шляхи – йти на біржу або на базар. Місця за прилавком не виявилось. Щоб знайти працю, почав читати оголошення в газетах. Знайшов таке: “Потрібен бармен зі знанням англійської”. Бармен із мене був ніякий, але англійську я знав”, – почав свою розповідь Олег. Каже, що на роботу його не взяли б, якби один із барменів не виявився знайомим.

Адже крім суто технічних тонкощів, щоб стати барменом, потрібно знати ще багато всього. Є безліч психологічних нюансів, які починаєш розуміти лише з часом. Насампе-

ред ідеться про роботу з клієнтами. Хоча, як каже Олег, слід уміти робити й елементарні речі, наприклад, приготувати каву-капучино. Адже цей напій – не суміш із пакетика, залита водою. Щоб зробити справжнє капучино, потрібно приготувати молоко, продути його, збити вершки, додати шоколад. Усе варто виконувати швидко, дотримуючись кількісних норм. Навіть щоб користуватися кавоваркою, з допомогою якої готують каву-лавацу, треба знати 16 операцій і виконувати їх автоматично, адже клієнт не чекатиме безкінечно.

Хоча найбільша проблема – це коктейлі. Адже роблячи їх, треба зберігати пропорції. Одну частину нагрівають, іншу, навпаки, заморожують. Увесь процес також не можна розтягувати.

Однак найважчим моментом у роботі бармена, за словами Олега, є клієнт і робота з ним. Найскладнішим і, мабуть, найважливішим, адже від цього залежить заробіток бармена, тобто чайові, бо зарплата в нього дуже маленька.

Праця бармена, як каже Олег, не легка. Робочий день – зміна – часто триває довше, ніж 10 годин, інколи 15. Працюють бармени до останнього клієнта. Найпростіший спосіб “отримати свої кровні” – це заокруглення суми. Для прикладу, в рахунку вказано суму 8 гривень. Клієнт дає 10 і каже “дякую”. Це означає, що 2 грн. належать барменові. Якщо клієнт не каже “дякую” і чекає – йому потрібно дати решту – ті самі 2 грн. У такому разі чайові бармена дорівнюють нулю.

“Визначити наперед, дадуть тобі чайові чи ні, як правило, можна вже з поведінки й зовнішнього вигляду клієнтів, – каже Олег. – Найлегше, коли клієнт прийшов із дамою, навіть якщо в нього немає грошей, він усе одно “організує театр” і заплатить по максимуму. А найвеселіше, коли сидить велика компанія, бенкет, народ випив. Тоді ми в рахунок вносимо свої 10-15% “за обслуговування”. Круто гуляють і щедро платять бандити й чиновники високого рангу”.

Правда, такі заробітки бармена завжди пов’язані з ризиком. Наприклад, щедрі на вигляд дядьки можуть виявитися “ангелами смерті” з податкової. Натомість іноземці здебільшого не такі вже й щедрі. Найщедріші (і найнахабніші) – поляки й словаки. А німці, бельгійці можуть замовити бокал пива й сидіти з ним цілий вечір. Імовірні винятки, якщо, скажімо, іноземці прийшли з дівчатами, тобто проститутками, які можуть “розкрутити” клієнта. “Наша фірма має домовленість із цими дамами або їхніми шефами. Дівчата нам платять певний відсоток за клієнта. Сторони дотримуються цієї усної домовленості дуже строго”.

Як розповів Олег, у барменів добрі стосунки і з криміналом, і з міліцією. Адже заклад недешевий, публіка своєрідна, тож повинна почуватись у безпеці. Крім того, має бути конфіденційність.

Як каже Олег, те, що робить тепер, аж ніяк не може назвати своєю омріяною професією, та й золотий дощ на нього не падає. Однак, працюючи барменом, усе ж може заробити собі на життя. **М**

МАЙКЛ